

5120

Bernhard Crusell

SÅNGSTYCKEN

TEOSTO

SUOMALAISEN MUSIIKIN TIEDOTUSKESKUS
FINNISH MUSIC INFORMATION CENTRE

© Copyright by the Composer

All Rights Reserved

**No part of this publication may be copied
or reproduced in any form or any means
without the prior permission of the composer**

Distribution by the Finnish Music Information Centre
Lauttasaarentie 1
FIN-00200 Helsinki

www.fimic.fi

Helsinki 2003

5120

KLAVIRSTYCKE

mod.

accompagnem. för

FORTE PIANO

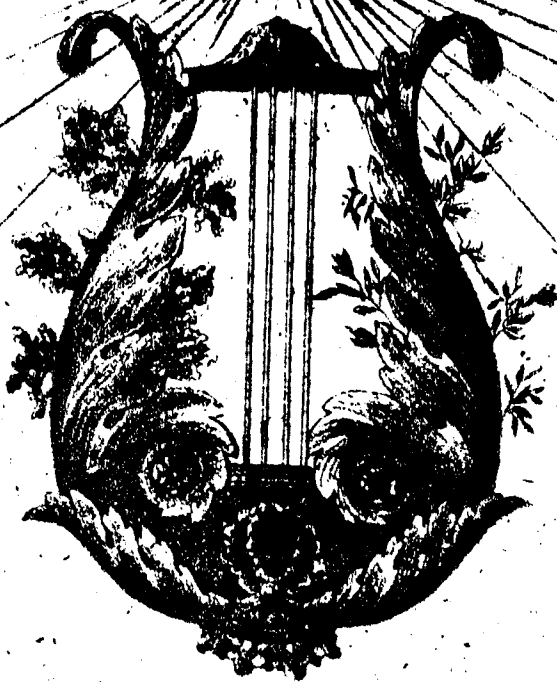
af

B. CRUSELL.

32

Hafsl.

1. Adm. No.

STOCKHOLM
hos Abr: Hirsch.

(1838)

THIS PREVIEW
IS IN LOW RESOLUTION
For promotional
use only
Music Finland

Täni

Andantino.

Kätkän.
(Suom. R. R. Ryymäinen)
dolce.

3

Rosten.

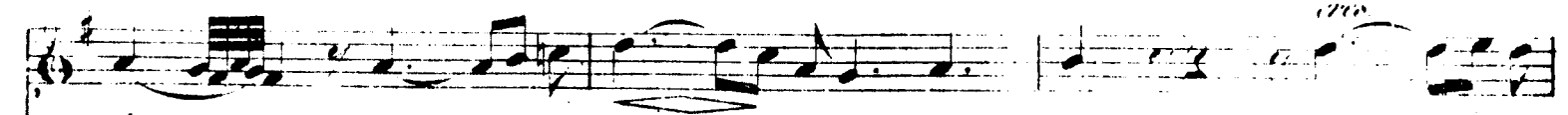
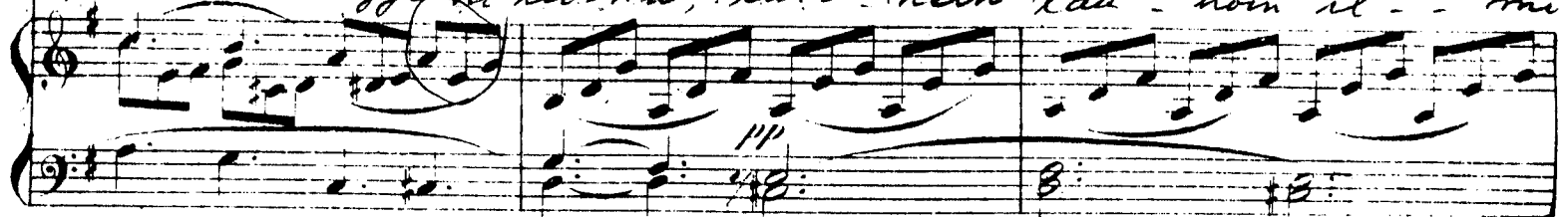

Ge-noin da - lensit - la täni den - ya
Kat-ki laak - son ran - hai-kan vi - laa

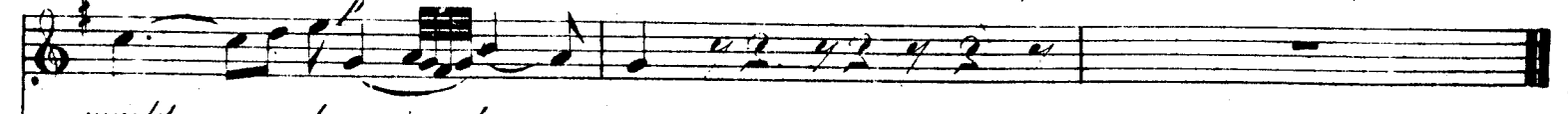
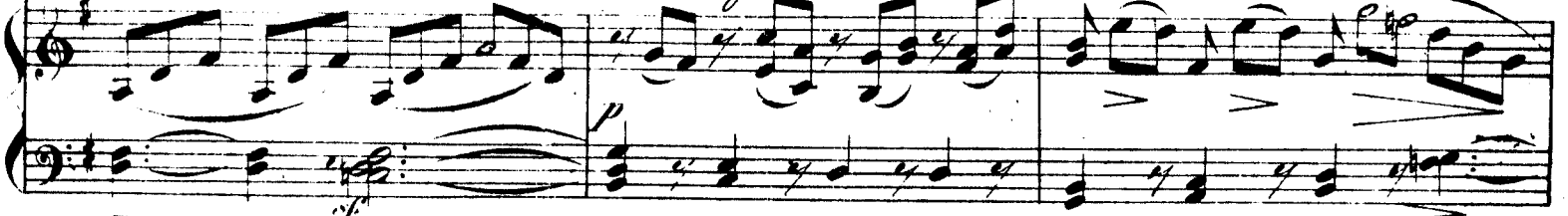
Porte Piano.

kiel lu lust sig by ter, bort - skymdhen - ne bol
läh - tren tyy-ri-ro-ma, lai - nein lau - hoin il - mi -

työ - ma, mai-nee ton ja hil-jai - nen, mai - nee -

mucht och u - lau nann.
ton ja hil-jai - nen.

smorzando.

2.

Ätulle himden hörn mig!
Ätulle dess fadersgodhet gifva.
Ätulle till en beld om Hitta
Lugna kalla uti den

3.

Taiwas kartaan satokseen
Kunlkon rakkauteen antain,
jotta kütostani kantain
Rauhan sain' sy lämein.

4.

Täni arelystanne tult
Ätulle höga loftot himden
Ätulle, allt likar biständ skinka
Lefva glömd och göra godt.

THIS PREVIEW
IS IN LOW RESOLUTION
For Promotional
Use only
Music Finland

1.

Andante.

Mathilda. (Tegnér)

(Suom. R. R. Rymmänen)

Rosten.

Forte Piano.

Vi ti en ro - sen - bu ske vill en
 Oi, Sa - ta - kir - len (sa - la - a en

näk ter gul. och gång ut i I
 ma - hei - sa min ket - tran Ar - non

tu lions mitt i Ar - nos dal. i Ar - nos dal.
 lek - fos - sa sin Kunt - la ma sin Kunt - la ma

Och vä - gen lyd - des, ve - stan vind knappt
 När hil - fan huo. kui läsi - li - nen kui.

och rö - da re blef ro - sejs kind när
 ge hui - kui pos - ki rum - fan, ge

THIS PREVIEW
 IS IN LOW RESOLUTION

For promotional
 use only

Music Finland

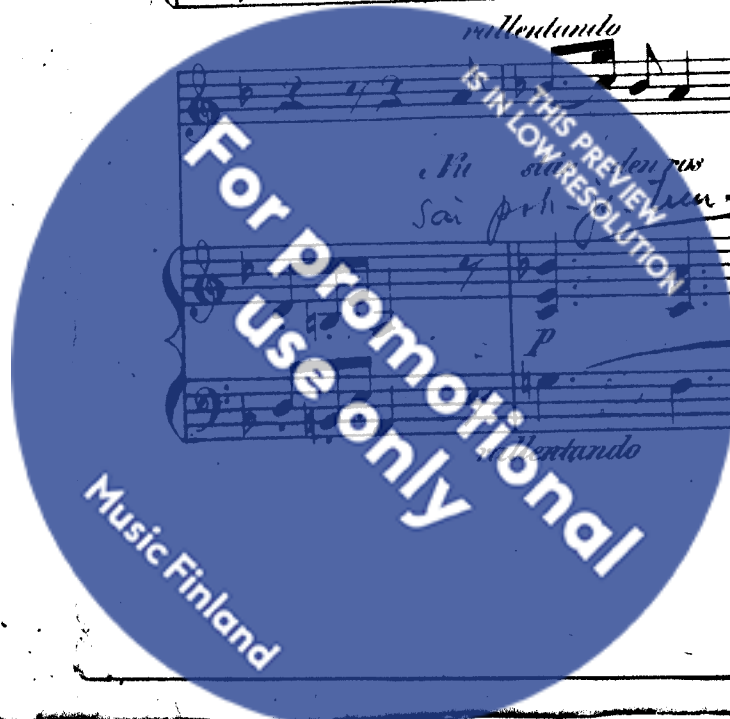
li getu dag. mir li getu dag.
lau-ter, lau-ter hin-ten.

Illegretto marcato.

drog en li him syn för li en god linn-lörd.
sa-tin poi-ka pol-jo-lan tron kinn-le-maan.

ro en stund med sig ten i tog han om bord.
hinn sin nam lau-lavan loi lai-vas-sen.

En sad lögur nor dawind, star midt i snön.
Sai pol-hinn-hinn ren-sun-ren-jo han ki-hinn.

[illegible]

THIS PREVIEW IS IN LOW RESOLUTION

For promotional use only

Music Finland

diminuendo. *p*

Du so derma pur... pur... kro... me. brim pi
Sä vaa roit-lam... one hoh... fe-hes tuo

ff *p* *cras* *ff* *p*

nor dan gjäll! 1
Sä läl-vi-yo-ho Kai-ho-jes tuo

ritardando *ff* *p* *dolce* *ritardando.*

vin ter-gjäll, i vin ter-gjäll!
håi-py-vän, suo håi-py-vän!

a tempo *ff* *p* *a tempo*

suckför sinu, för sinu i vin ter-gjäll!
Kai-ho-jes, suo Kai-ho Kai-py-vän!

pp *ritardando.*

gräll!
vän!

8.

Minne af Fruherrinnan H. C. Åkerhjelm.

Larghetto.

espressivo.

Rösten.

Förte-Riano.

Som en en-gels-stäm-ma

klin-gar, som han hän-nes på sin blick, fast han-göm-mer si-na

vin-gar, så hon ge-nom lif-vel-gick, så hon ge-nom lif-vel

gick: tills en gång, när da-gen gryd-de, hörv såg ömt uppå sin

lyf-te vin-gar-na och llyd-de till de him-melska i-

p *pp* *cresc.* *p* *pp* *sf* *decresc.*

THIS PREVIEW
IS IN LOW RESOLUTION

For Promotional
use only

Music Finland

gen, lyf te vin gar na och flyd de till de

him melka i gen.

dolce. smorz. pp

2.

Och de himmelska, de rena
 Trängas att den komma se,
 Tysta, undrande allena
 Att hon redan är som de.
 Är det jorden som oss bringar
 Hwad blott himlen hittills gaf?
 Ingen fläck på Psyche's ringar,
 Knappt ett stoft att skaka af!

3.

O hur snöhet! Har hon lögat
 Sig allren i ljusets ell?
 Hvilken kärlek som, lik ögat,
 Ser blott andra, ej sig själv!
 Hur hon gömmer i sitt inre
 Allt hwad godt hon rönt, hwad vitt!
 Men der syns ej spår derinne
 Af en liden förrätt.

4.

Lida, och dock aldrig klaga,
 Ålaka, äfven obelönt,
 Trösta, öfverse, fördraga
 Svaghet, som man sjelt ej rönt:
 Är ej detta livets ära
 Kronan ut' hwad skapadt är?
 Hon har litet till att lära,
 Litet att fullkomna här.

5.

För det rätta, för det sanna
 Se hur lön dess kärlek är.
 För det skona - lat oss stanna
 Vid den dom hon föller der:
 Är det bild, kan sig förklarar
 I dess öga: är det tan,
 Som det trogna eko svarar
 På en flöjt, en sångur bor.

Lär valkommen, ropa alla,
 Skona, systerliga själ!
 Till vårt hjerta skall du falla,
 Ty der trifs det adla väl.
 Det förtroende du andra
 Fordom ingaf, ger du an.
 Låt oss kyssas, låt oss vandra
 Mellan blomstren med vår vän."

Och så förs hon, vänligt fången,
 Genom himlens parker hän.
 Hur han klingar, stjernesången,
 Hur de susa, Edens trån!
 Men hvar gång sig vägen kröker
 Mellan palmerna, ändå
 Hennes öga jorden söker
 Och de kära deruppå.

Du som med oändlig smärta
 Efter den försvunna ser,
 Grat, ty aldrig slår ditt hjerta
 Mot ett sådant hjerta mer.
 Strån södern och till norden
 Må du med din lykta gå,
 Ingen finner du på jorden,
 Ingen som dig älskar så.

Skrinlägg alla dina minnen,
 Räkna allt hvad skönt hon gaf.
 Ack! hvad hafva ällu sinnen
 Annat till att leva af?
 Hoppet blir dock aldrig moget,
 Stunden står dock aldrig still,
 Det förflutna blott är troget,
 Och hur skönt är ditt dertill!

Det är hemskt i dina salar,
 Det är sorgligt rundtomkring;
 Alla sucka, ingen talar
 I din brutna aflorring.
 Dock när grädden släckt ut, huset
 Och du känner dig som mest
 Ensamt i det öde huset,
 Kommer der en älskad gäst.

Samma väsen som i Eger
 Fordom vid din sjuksäng satt,
 Sitter ännu vid ditt läger
 Osedd, mången mänskenatt;
 Nu din Genius, förr din maha,
 Ack, hon älskar än, hon minn,
 Hon har stulit sig tillbaka
 Från en värld der du ej fins.

Öfverallt är hon dig nära,
 Hennes tyngdpunkt är blott du,
 Ännu gläds hon åt din ära,
 Sörjer vid din sorg ännu.
 Derfor gif åt hennes minne
 Nya värf, bygg fullt ditt namn,
 Och när hvilans stund är inne
 Tag din lön i hennes samn.

Allegro ma non troppo. Trets tiders.
Prolog.

11.

Rosten.

Forle - Piano.

Sno,

To,

Frö,

trasc.

Hö - om ä - retyt ca ti - der quäl nu, min skulde mö! quäl om du kan så

nijuckochgrändtall du, om möj ligt är i är må kni på dig en le bi stant, för

den du nj a tyxor för.

Men hvarom ej, quäl hvar som sker och hvar som är en

crescendo -

fr

P

fr

piu lento.

cune culotte på denna världens ö: det är ej mindre el - lernar än blott, än blott -

lento.

178

For Promotional
use only
Music Finland

a tempo.

The musical score consists of two systems. The first system is for 'Vintern.' and the second for 'Våren.' Each system has a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line for 'Vintern.' has lyrics: 'det gam la: snö. tö. fro.' and 'hö, hö.' The piano accompaniment for 'Vintern.' has dynamics: *dimin.*, *p*, and *pp*. The vocal line for 'Våren.' has lyrics: 'To, tö, tö, tö -' and 'Hö, hö.' The piano accompaniment for 'Våren.' has dynamics: *dimin.*, *pp*, and *ff*.

*Vintern.**Snö, snö, snö, snö -**Hur vintern på oss tröstar,**Qvad först, min Skaldemö!**En bister, Götthickel till Figur,**En ruggig, ruggig, ruskig Run,**Till lik han sveper Gud natur,**Med gräs och gröda, bär och blån.**Med hvita björnens tuss och nos**Han gräbbar tungt, han andas kallt**Och värme, lif! adjö -**Jag och vänskap, vers och pros**J allt**Er mesta parten snö...**Snö.**Våren.**To, tö, tö, tö -**Hur våren oss förlustar,**Qvad sin, min Skaldemö!**En mæris Page, han spelar spass**Med lyckan vid sin gjorda pris**Och smaken vid sin à la glace**Och äran i sitt slott af is.**Ty alltihop, som Rycka berg,**Som Tysk filosofi dernäst.**Han smältar på om på -**Och skälet - säg du skåmska dvärg!**Hoc est**Att Alnackan spår tö...**Tö.*

THIS PREVIEW
IS IN LOW RESOLUTION

For promotional
use only

Music Finland

Sommaren.

Frö, frö, frö, frö -

Hur sommaren för oss plockar,

Qväd ock, min Skuldemö!

En lefverbrun och Lösagron

Ekonomie Direktör.

Han guld sig lofvat af de rön

Som Landtbraks Akademi'en gör.

Men hast vardt gräset som han slog,

Och masken bländte af hans brön,

Och regnen blöt till strö -

Säg då hear luttet regnen tog,

Hvarthän?

Det stannade i frö -

Frö.

Hösten.

Hö, hö, hö, hö -

Hur Hösten med oss rustar,

Qväd sist, min Skuldemö!

En handfast dräng han stiger fram

Med gxa, lön, slaktarknif,

Så skär han öfver samma kam

Allt head som anda har och lif.

De höga träen, de låga sträin

Och stutar föla, grisar små,

Grå räckar, Cordons Bleur -

Det är nu ingen annan vän,

Här så -

Förty allt kallt är hö -

Hö.

Epilog.

Snö, Tö, Frö, Hö -

Hvart är med sina tider

Ej olikt är ett ö.

I pricken, som derpå är satt

Det halter en manverad hatt,

I öfrigt samma uniform

Är grönt och hvitt och gråm och storm.

Men tiden gamla risken tar

Men tiden slår prick och sätter ut,

Kanske förr än vi tro -

Hvad återstår? Hvad blir du kvar

Till slut?

Blott Evighetens Ö...

O!!!

Moderato maestoso.

Hjerten, 1813.

Körten.

Hjertensinadning

Fortissimo

ständig,

ögonblicket slumma ska ra, utan vilja, utan mer?

Runga fjär - larva be: hän digt, men jag ber, lät or nen.

lä - ra fri kring sina blåa berg, fri kring sina blåa berg.

Ser du, kring den starke anden
Föru ISIN LOW RESOLUTION starka vingar.
Hvad råder men väl dertör?
Du kan plocka i sanden.
Men han tar sig rat och svingar.
Hvad den ban der solen kör.

Brägar stormen när han ryter,
Brägar himlens höga dunder,
När det öfver jorden far,
Om det någon lifja bryter,
Om det i de gröna lunder
Störer ett förälskadt par?

For promotional
use only
Music Finland

4.

Evigt kan ej bli det gamla,
 Ej kan vanans notta leva
 Evigt repas opp igen.
 Hvad förmulnadtt ur, skall ramlas,
 Och det friska, nya växa
 Opp utur förstörelsen.

5.

Seke jag har härjat tullen,
 Ej kvälfst Södern opp och Lörden.
 Det hör högre makter till.
 Skalden, tankaren och hjelten,
 Allt det herrliga på jorden,
 Verkar blindt som anden vill.

6.

Upp bland de höga stjernor
 Skrefo den väldiga bebriften
 För hvars skull jag kom hit ner.
 Seke tidens klöka hjernor,
 Ej den falska lyckans skitten
 Hämma hennes förtgång mer.

10.

Men han reste sig, och tände
 Sjelf sitt bål på höga Oeta
 Och flög där, gudomliggjord.
 Se min hjelteban och ände.
 Och vill bålet namn du veta
 Söder heter det, och Nörd!

15.

7.

Derför går jag, trygg och lika,
 Huru och mitt rykte ljudar,
 Hvar mig och mitt öde för.
 Ej för menskor vill jag vika,
 Endast för de höge Gudar,
 Hvilkas tysta röst jag hör.

8.

Låt dem flykta, låt dem lära
 Mina slafvars hop som rysa
 Vid den högre kraftens bud.
 Ensam går jag. Lätt skall vara
 Innan himlens stjernor lyra,
 Innan hjelten blir en Gud.

9.

Falla kan jag. Under månen,
 Den omväxlingsrika, bodde
 Ingen fri för ödets kast.
 Lejontänjarn, gudasonen *)
 Föll när svekets klädning grodde
 Vid hans breda skullror fast.

* (Herkules.)

Rosten.

Pforte - Piano.

fr

Du kost li gasmo, o du nu so nespis! lit

un ne i dag for min Vi - sa! men innan jag ejunger jag tar mig en pris, att kun na dess battre dig

cresc.

ff

pri - sa.

Chor.

Men in nan jag ejunger jag tar mig en pris, att kun na dess battre dig

Men

cresc.

fr

cresc.

ff

pri - sa.

THIS PREVIEW IS IN LOW RESOLUTION

For promotional use only

Music Finland

2.

• Ha Rikaren sluta i dennes makt
Den tolak som kände kyparen.
• I hatidlet bar jag den valbara skott
Min nasa tog upp att förraras.

3.

• Men smick icke kändes till förmarna blott,
Bland sorten jag ingen i skott.
Dig tina Hvarann, dig gräsa Kuratt.
Dig Hellansort prisar jag lika.

4.

• I andra jag minn ej nu ens vbra namn -
I starka, i svaga, i sura -
• Men listan på er kan lees vid kornhamn
Der handbringar tas in natura.

5.

Det simplaste smus har mig lätamod gett
Då ledsmat mig plägut förskräckligt -
Du hatidling för snälle! du sporre för rett!
Hvem kan dig eat prisa tillbräckligt?

6.

Bland kyparens talh, om det lätas er ord,
Det gör ingenting för det hela -
• När dosen tas från vår skenskopen gjord
Och talamne aldrig kan lita

7.

17.

Om Skulden ibland på ider blir länas
• Är felet blott att han glömt smusa.
En pris, och i hjernan en retelese künns,
Och ströad blifva tankarna ljusa

8.

• Subliten som önskar sin künde stå
Bör nogga ge akt på sin lara.
Den lyder: först smusa och sedan ge på.
Så vinner du seger och na.

9.

Om hjeltens och statsmannens namn skall bli spore
• Är smusa aldetes nödvändigt;
Ty Fredrik den Store ej gjort hvad han gjort
I fallt han ej smusat beständigt.

10.

Se här ett recept som är rasande bra
Att jagu bekyparen till kunders:
• Wot handens i tjensten man alltid bör ta
• En pris contemans i Dinnanders.

11.

Ja dödlige! Sällheten blef er bekänd,
Blott flitigt att smusa I velen!
Och tycken I Visan så mycket är vörd,
Så ljuden en pris åt Pecten.

For Promotional
Use only
MusicFinland

Rösten.

Violino.

Forte-Piano.

Skull

P

ni gun ro lig het i byn gå för sig med friskt humör, på gammal, är lig sed.

lul-la-le-rul-la-le-rul-la-le-rall, så bör sig, att spe-le-mun-der-sam-ma-

Chorus.

med. Hej! lul-la-le-rul-la-le-rul-la-le-rall.

THIS PREVIEW
IS IN LOW RESOLUTION

For promotional
use only

Music Finland

2.

Ty utan speleman, det alltid lelar,
Ett godt courage, lustighet och fröjd.

Han spelar

Och strax står munterheten upp i höjd.

3.

Den lilla glimt i raggan blir så pigger
Och får så stora ögon vid min dröj.

Och ligger

Och skruddar för sig spelt och lyps derfull.

4.

Var jag stundt upp, så börjar gummnan kugcka,
På sig, och blir så ruck, som lörr, i fläng.

Sin kugcka

Hon kastar bort tvin sig och tar en seing.

5.

Ju, för en polska gubben spelt ej nekur,
Han också dansa vill, så godt han kan.

Han kuckar

Och stampar takt med foten, som en ann.

6.

Men aldermest jag tlickar kan fördralla,
De önskar viss violen i sången lunnas

De hålla

Till ljusna dagar ut brænden dans.

7.

Och stankan, som förut har haft det lelet
Att ställa stå och göra ingen ting,

Vid spelet

Var åter lit och vandrar laget bring.

8.

Och skulle allt för mycket detsamma,
Fotlen quissla, att ej polskan, gar.

Hut groarna

Polskan quider, och strax hörd han luv

9.

Och så är denna polska nu till anda
Med henne alla glada, mundera sprang.

Kvadränder

Jag spelar om den för er en in gang.

THIS PREVIEW
IS IN LOW RESOLUTION

For promotional
use only

Music Finland

*Rosten.**Forte-Piano.*

Täk upp till no da min ra ska arm! vakt upp med mukt, vakt

din min. *mf*

upp med mukt, min brog na, hundrande släg-ga! den du-gensko la vi hål la varm i

hver *sf* *sf*

hur tig lakt i hur tig lakt, tillo sent i gräll vi oss lög-ga. tillo

sf *sf*

sent *gräll vi oss lög-ga.*

siota gängen.

2.

Allig blåser ej lyckans vind på sned;

Jag har ej lust

För den att springa och flisa.

Har står jag min egen lyckas smed

Och med min pust

Jag sjelf långt bättre kan blisa.

3.

Fäl har jag i elden jern så mång.

Dock deribland

Ej något enda jag bränner.

Jag vänder dem alla med stadig tång

Och säker hand,

Och hvad de tala, jag känner.

4.

De mennisko nackar att böja rätt,

Ej vill förstå

Hvad medel de store bruka;

Men mina klumpar jag sköter lätt,

Jag dunkar på,

Tills dess att de blifva mjuka.

5.

Sen gör jag utaf dem hvad jag vill,

Hvad bonden bäst

Behöfver, och det blir duga:

Att honom hysrar jag lita och till;

Och skor han bäst

Och läser hans kista sluga.

6.

Island, när jag torkat i mitt kall;

Ett godt glas öl

Kan jag behöfva och tala;

Men aldrig någon mig trulla skall

I gräl och sol

Bland dem som på krogen skråla.

7.

Med lörola gästun som lör mot skyn

Vär min härd,

Uppsänder jag morgondönen,

Och prisar om quallen Guds Förägn,

Som undräusvärd

Mig skänker hvilan och lönen.

8.

Men Lördagsqvällen en solig kropp

Förnöjd jag värd,

Ty då är Sabbaten inne

Och glad, när morgonen träder opp

Till kyrkan går

Med rent både linne och sinne.

9.

Så gå mina veckor in och ut,

Min ringa lott

Ej människors utund retat;

Men om mitt arbet af Gud till slut

Bepröfats godt,

Jag ej förgäfler arbetet

For promotional
use only

Music Finland

Allegro moderato. **Fiskaren.**

Rosten.

På natt ligstrand rider valloch bül, ja, mungamla hyl, du enslig

Hörte Rosten

p

Står

dess fot de ere du gör sköl, ja och skanniet opp, mit du kan slår. Fäst

och kin ljugar, stormen lju ter, jag svarar lugt i halmbäckt skydd. Ty

af tonlönen in ne

du ter mig i den li riges be skydd. Ty af tonlönen in ne du ter mig

ad libitum.

ri ges be skydd.

colla parte.

a tempo.

cres.

p

For promotional
use only

Music Finland

2.

Och färjar solen berg och dalar,
 Jag skyndar ut på väglos stig,
 Jag flyger öfver böljans salar
 Der döden lurar under mig.
 Hur ofta toknar sökt förvilla
 Min lärd, då natten kom bland dem,
 Då sig jag opp till Gud, och stilla
 Hans stjerna åter lyser mig hem.

3.

Mitt nät, min ekstock och min kaja,
 Är hvad af lyckan jag begär.
 Glad drar jag fittigdomens boja,
 Ty emot syndens lutt den är.
 Och när den natt sin vinge skakar,
 Der ingen mäne gör sin rund,
 Jag retirar seglen trygg och vakar
 Vid Hoppets säkra ankargrund.

THIS PREVIEW
 IS IN LOW RESOLUTION

For promotional
 use only

Music Finland